

#48 | Dec 2022

Hermelinska nätverket

Stipendiater i massor

Hälsningar från Alexia, Cornelia, Eric och Maïka

sid 4-5, 8-9, 12-14

Hermeliner i Nepal – igen

Olof berättar om en spännande resa till världens topp

sid 10-11

”Gå snyggt och se inte rädd ut”

Om journalistpionjären Carin Winters liv i Berlin

sid 6-7

Bland grenar, kvistar och blad

Händelser i den Hermelinska släkten sedan föregående nummer

Födelsedagar första halvåret 2023

9 feb: Carl-Fredrik von Essen, 70 år, Motala
19 feb: Ann-Christin, 70 år, Göteborg
22 feb: Anders, 70 år, Avesta
6 mar: Karin, 80 år, Staffanstorp
11 mar: Johan Friberg, 60 år, Lund
25 mar: Dina, 60 år, Björkvik
3 apr: Carolina Vikström, 50 år, Svalöv
27 apr: Jan, 70 år, Stockholm
9 maj: Nils-Olof Sjödén, 70 år, Västra Frölunda
18 jun: Christina Ahlström, 50 år, Enskede
30 jun: Olof, 60 år, Stockholm

Ett bröllop att minnas

Cornelia & Ludvig Hermelin Wärner (se bilden intill) gifte sig i slutet av juli i Söderköping. Vigseln hölls i Drothems kyrka där det finns starka kopplingar till familjen Hermelin i Söderköping.

När vigseln var genomförd startade festligheterna med bröllopsmiddag på Söderköpings Brunn där det serverades god mat och dryck med många härliga tal som underhållning.

Efter middagen väntade transport till Bleckstad där Cornelia växte upp. Där väntade DJ, dansgolv och bar för alla partysugna bröllopsgäster.

Saknas din nyhet?

Tyvärr får vi tyvärr ingen automatisk information om bebisar, giftermål, dödsfall eller andra släktnyheter, utan vi är helt beroende av er släktingar för att fylla dessa sidor. Så om du har en nyhet, mejla redaktör Jenny på jenny@hermelin.com eller slå en signal till 070-380 15 55 så tar vi in den i nästa nummer!

Hittat på nätet

Hästproffsen Beata och Clara har tagit medaljer igen och Honorine är aktuell i en ny bok. Hör av er om ni ser fler släktingar i tidningar eller sociala medier!

Notiser

Här skriver vi om stort och smått som har koppling till släkten. Tipsa oss på jenny@hermelin.com!

Kort från styrelsens senaste möte

I oktober hölls det första styrelsemötet sedan släktemötet i juni 2022, än en gång i Hermelin & Friends fina lokaler på Kungsgatan.

Vi började med att konstituera oss och ta beslut om fullmakter för att företräda föreningen. Efter detta avhandlades vår ekonomi, fondernas utveckling och innehållet i kommande nummer av Nätverket. Vi gick igenom erfarenheter från släktemötet i juni och summerade vad vi vill ha med oss till nästa träff. Vi beslutade om utdelning av stipendier, glada att det var möjligt i rådande läge (se sidan 15). Vi gick även igenom hemsidan och vill tipsa er om att botanisera bland biografier, information om släktgårdarna och nya bilder från släktemötet. Slutligen diskuterade vi fondernas användning, där bland annat Lena Robertsdotters fond ska lyftas fram.

Protokollen från styrelsens möten hittar du som vanligt på vår hemsida. Har du frågor styrelsearbetet eller om protokollsnoteringarna får du gärna kontakta mig som är sekreterare, eller någon annan av oss i styrelsen.

// Hanna Jessing

Får du nyhetsbrev från släktföreningen?

Styrelsen har skickat ut två nyhetsbrev under hösten: "Bilder du inte sett" och "Varför finns det så många olika släktnamn?".

Om du har fått dem så är allt bra. Om inte kan det bero på att de har hamnat i din skräpkorg. Det kan du ändra på genom att markera nyhetsbrevet som säkert (inte skräppost) i ditt e-postprogram. Om du inte får något nyhetsbrev alls kan du anmäla dig på hemsidan!

// Ordförande Johan

Ett förhandstack från en glad student

I augusti kom ett glatt mejl från Filippa (Thorsvi, Robert, Sten, Dag – dotter till Ebba och Angus)

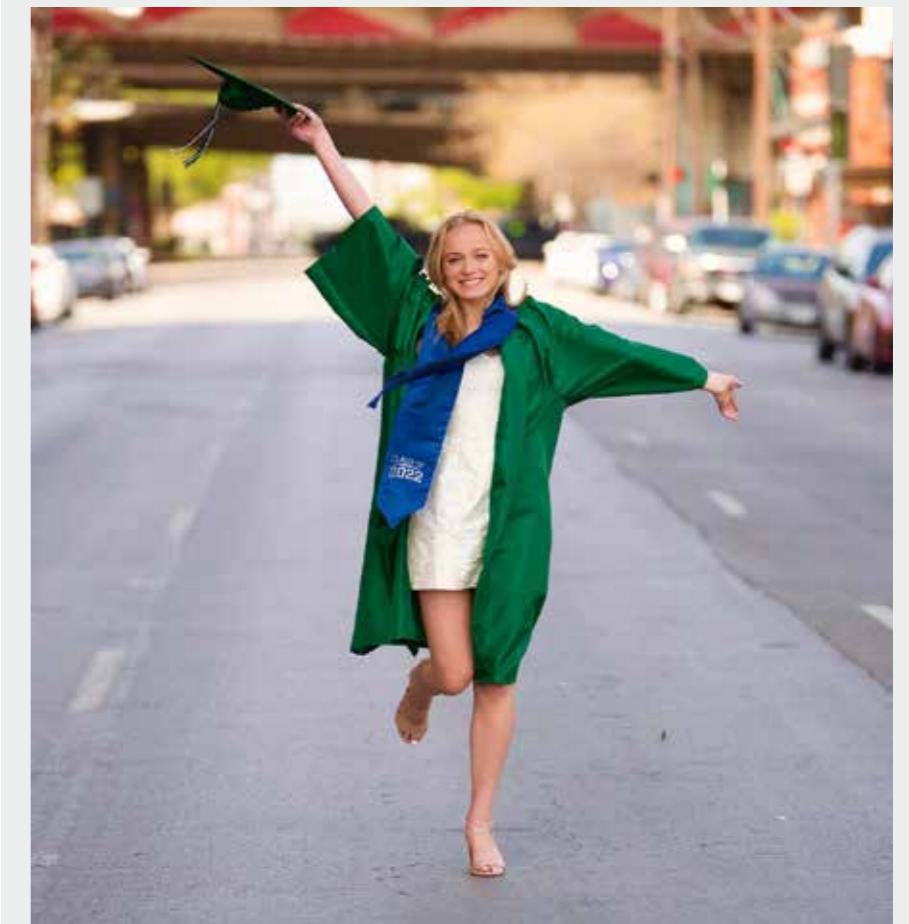
I'm Filippa Henderson and a lucky and grateful recipient of the Hermelinska Scholarship. I am the granddaughter of Dag & Margareta Hermelin and the daughter of Angus Henderson & Ebba Hermelin Henderson. I live with my family in Frisco, Texas and graduated from Reedy High School in May of 2022.

Recently, I have started my college career studying Business at the University of Arkansas in Fayetteville. I have a lot of excitement for my future and my passion for business. I chose to further my education at the University of Arkansas because when I walked through the campus

the positive atmosphere and the healthy academic environment ignited my excitement for college.

Over these past couple of months, I have made this place a home away from home. I have recently joined organizations on campus to become more involved with the student body, such as Greek life. One of my favorite memories on this campus so far has been the football games (American football). It's so special to have the whole school and all the fans together in a stadium of 76,000 people cheering with excitement with so much school spirit.

I want to say thank you for the scholarship as it provides me with this amazing opportunity. I cannot wait to continue my studies here at the University of Arkansas for the next 4 years. Updates will come. Again, thank you!

La dolce vita in Milan

En hälsning från Alexia (Thorsvi, Ernst, Olof, Bengt – dotter till Gustaf och Dina)

This is my story, which I have attempted to summarise for you all, of my 4 years studying and living in Italy, where I managed to complete both my bachelor's as well as my master's degree.

My journey to Italy began back in the summer of 2017, when I applied to the Interior Design bachelor at Istituto Marangoni. The reason I dreamed of living in Italy was to experience 'la dolce vita', the Italian lifestyle, which I had

heard so much about from my mother who grew up in Rome. I can't describe the excitement when I got accepted to the course – and all of a sudden I was packing my bags to begin the next three years of my life in Milan.

From Björkvik to Milan

The trip down to Italy began in Björkvik, where my dad and I systematically packed the car with all the necessities,

filling the car to the top. It took us three days to reach Milan, where my mother was waiting to greet us, and my emotions were a mix of excitement, wonder and being a little nervous of what's to come. When my parents left and I was heading to my first day at the university, I walked through the picturesque Piazza del Duomo and looked over the grand square I knew I belonged there.

A blessing in disguise

Discovering the city and meeting people was difficult at first compared to Sweden, where universities organise fun initiations and events for students. Here they only hand you a schedule and send you on your way to explore the city and meet people on your own. This was a blessing in disguise as I have definitely grown to become even more social during my time in Italy, meeting interesting people from all over the world, some being my closest friends to this day.

My choice in subject and location couldn't have been more suited for me, as for the first time I wasn't an average student but top of the class. I believe this had much to do with my passion for interior design, where I was finally studying something that I loved. The place was also ideal as the city itself is the design and fashion capital of Italy, where every street is filled with design rooms and the sidewalks seem like an ongoing fashion show.

Every corner a must-see exhibition

My favourite experience during my time in Italy was design week, where the city transforms into one big showroom. This is a yearly event, where interior designers, architects, and product designers come from all over the world to display their new findings and designs. Every design company in Milan completely reconstructs their spaces to advertise and show their latest products, and every corner of the city becomes a must-see exhibition. I only got to experience it twice during my bachelor years

as it was cancelled for the first time in 60 years during my last semester.

My Scandinavian design origin and taste was definitely broadened in Milan both from exploring the city as I got to see such a wide variety of design languages and people, but also by working on projects with students from different countries, each with their own signature style.

Over the years I had grown to love the city, the people, the atmosphere and let's not forget the Italian cuisine that quickly became my favourite. Sadly during my final months corona managed to take me away from what I now saw as home, and I spent my final months studying whilst living in lockdown in Sweden.

I managed to complete my studies with top grades in all my subjects as well as with 'cum laude', meaning with honours, which I received over Zoom. However, I felt like my time in Italy was cut short and I longed to get back to my routine in the city I loved. The 9th of July 2021 we finally had our graduation, a year after it was due, corona had calmed down and life was getting back to somewhat normal. Returning to the city, living at an Airbnb as a guest and seeing all my friends again after so long was very difficult and that's when I knew I needed to return.

Master's course and dream apartment

2021 I made the decision to apply for the master's course at the same university as before, I got accepted and that's when my past year in Italy began. This time, knowing the city, I managed to find an apartment right in the centre of the old town of Brera. I moved in and the chapter I needed to finish began.

During my master's degree time I was able to both refresh my old knowledge as well as learn many new things. Compared to the bachelor's degree, the master's degree was more hands-on and opened many doors. I got the amazing opportunity to work with prestigious

The dream apartment at Via Madonnina 17 in Brera, Milano

brands such as Cappellini, an iconic Italian furniture brand, as well as Alessi, to give a new concept for their store in Via Manzoni in Milan. Of course, before I graduated, I finally got to experience design week once more, and together with my Milan friends I have planned a tradition for the future to continue to travel to Milan for this week.

Next up: Switzerland

Now I am in the process of writing my thesis, where I am exploring the after-

math of corona on working life and offices as we know it and how offices are being rejuvenated to attract people back from home office. I now feel complete in my studies, which is why I am writing this now, as I know it is definitely a few years overdue. My upcoming journey takes me to Switzerland, where I am moving in with my 'Milan-found' boyfriend and starting to work at my dream job at Atelier Zurich.

Alexia at Biennale in Venice

”Gå snyggt och se inte rädd ut”

Jan och Staffan Winter berättar om en Hermelins äventyr i Paris

”Jag reser den 28 juli och är framme den 30 på eftermiddagen. Det blir andra klass sittvagn från Köpenhamn så det blir nog trött-samt.”

Det är försommaren 1947. En synnerligen fokuserad 23-åring är på väg. Bara några månader tidigare har hon avslutat en nästan fyraårig yrkesutbildning. Hon har anledning att vara nöjd: ”10 av 11 kurser med Göta Trägårdh som lärare. Kroki med Georgij Fetco. Med beröm godkänd. Undertecknat Rektor Anders Beckman”.

Hon är säker på att utbildningen är nyckeln till framgång. Inte i Sverige, men i Paris.

”Jag kommer att få slita hund, men det gör detsamma, jag ska dit. Mina pengar räcker en knapp månad, och till dess ska jag rusa runt och böra mig för om det går att få något arbete. Går det inte så kommer jag hem som en ledsen hund”, skriver hon till en god vän.

Gedigen utbildning

Christina Hermelin visste precis vad som väntade – hon hade vanan inne. Modemodell och modetecknerska med utbildning på Tekniska skolan (blivande Konstfack), Anders Beckmans design-skola samt praktik och modelljobb på Märthaskolan och Béves kappfabrik. Journalistiken tog över efter hand, men var inget hon tänkte på då, en brevskrivarkväll i ett Sverige som precis börjat andas efter världskriget.

Känslan av instängdhet kan vara svår att förstå i dag. För dem som redan börjat lyfta blicken över det invanda svenska var längtan ut i världen extra påtaglig. Dit hör utan tvekan den där 23-åringen.

Skissblocken vittnar

Paris ja, men först lite mera bakgrund. Christina Hermelin, yngsta dotter till Elias och Carin (Thorsvi- respektive

Österbygrenen). Uppvuxen i Bromma, Fagersta, Linköping, Eskilstuna (se Nätverket Nr 44). Skolgång i Stockholm och Eskilstuna.

I Christinas ateljé på släktgården Vålberga finns skissblocken kvar. Från den tidiga ungdomens försök till en snabbt allt drivnare stil. I släktarkivet finns också fotografierna, från krigsåren och

CHRISTINA HERMELIN

har låtit tala om sig en hel del i modevärlden. Hon har haft flera uppskattade modeller med på MEA:s uppvisningar, hon vann första pris i den lävlan om den idealiska semestergarderober Bonniers Månadstidning anordnade i våras och hon är en av Göta Trägårdhs bästa elever. Fröken Hermelin har varit mannekång på Märthaskolan och litet varstans och nu är hon anställd i Béves kappfabrik, där hon bl. a. hjälper till att göra upp modeller. Man ser henne ofta på museer och utställningar, där hon skaffar sig klädinspiration. Här bär fröken Hermelin en fin övergångsklänning i prickigt, blått siden med bolero av ljusgrått ylle.

den närmaste tiden efteråt. Christina syns i modesvängen. En av den tidens få svenska modemodeller som också har ett namn.

Lycklig i Paris

Men nu är det början av augusti 1947. Christina anländer till ett krigsskadat, smutsigt, fattigt och kokhett Paris. Inget av detta bekommer Christina som tagit in på ett studenthotell mitt i det legendomspunna Quartier Latin.

Hon går på moln i de gamla gränderna, hon planerar att stanna ett år, minst. Hon njuter av kvällsflanerandet, klagar över värmen och kolsmutsen som tränger in överallt, gläds över frukt

och grönsaker hon inte sett maken till i hemlandet. Men framför allt: Hon dansar in i den parisiska modevärlden med ett självförtroende som säkert förvånar henne själv. I ett brev till mamma Carin har hon sammanfattat sin grundtaktik: ”Gå snyggt och inte se rädd ut!”

Hon går på alla modevisningar som kommer i hennes väg, ibland på uppdrag av sin gamla lärare Trägårdh. Kanske är det gemenskapen med hennes kurskamrat, en lika ung Kerstin Thorvall, samt goda vännen och blivande konstnären Inga Lovén som ger henne modet att söka sig till de finaste modehusen med teckningar och orädd uppsyn.

Möte med Fath

Thorvall drog till Paris redan innan Beckmans betygsunderskrift torkat och blir Christinas villiga och kunniga guide in i modevärlden.

I en Expressenartikel skriven flera år senare berättar Christina själv om mötet med en av den tidens största, Diors rival och jämlike:

”Som en gräspärv bland kolibri-fågeln kände sig en ung svensk flicka när hon genom en god väns förmedling lyckades komma in i det allra heligaste hos den parisiska modekonstnären Jacques Fath.”

Hans modehus är ett av Paris allra största och mest kända. Thorvall övertygar Christina om att fråga modegurun om hon skulle passa som mannekång:

”Och jag, i min smutsiga, skrynkliga gamla vistraklänning (allt blir faktiskt smutsigt och skrynkligt med detsamma i Paris när det är 35 grader i skuggan) och i mina platta, sköna, utgångna sandaler och utan strumpor förstås.

Jag traskade i alla fall fram till en av Monsieur Faths närmaste män, ett litet rättansikte med ljusst hår och en obefintlig mustasch, och stammade fram min förmätna fråga. Jag dog inte på fläcken, som jag väntat, min fråga togs på allvar.”

Låna henne ett par skor också!

En av Monsieur Faths underhuggare leder in henne i det allra heligaste – omklädningsrummet: ”Där hängde klänningarna i rader, grupperade etiketter med mannekångernas namn under: ’Yvonne’, ’Michele’, ’Anette’. Vid ’Anette’ stannade han och valde ut en dröm i sammet och guldbrokad, enormt vid, halvlång kjol, ursmal i midjan. Det hela följdes under dödystnad och med skeptiska blickar av några mannekånger och påkläderskan. Hade jag förut önskat att jorden skulle uppsluka mig, så var det ett mildt uttryck för vad jag önskade nu. Monsieur försvann, stack in huvudet igen och sa: Låna henne ett par skor också!”

Rodnande dök jag in i klänningens tygsvall. Påkläderskan försäkrade att ’det här går aldrig’ när hon skulle hjälpa mig med blixtlåset i ryggen. Men det gick, om än med möda, och andas skulle jag inte ha vågat, även om jag kunnat. Med ett par otroligt smala och högklackade skor på mina fötter svävade jag sedan ut, svajande såsom en liljestängel. Jag tror aldrig det skådats något så långt hos Jacques Fath förut.

Men tänk vad kläder gör: Lugn och säker som om jag vore stjärnmannekång seglade jag in i salongen, där Monsieur Fath och ”den linhåriga” kritiskt granskade varje steg och varje rörelse. Och jag hade mycket väl kunnat tänka mig ett hav av granskande ögon utan bli ängslig ändå. Medvetandet om att klänningen var en dröm, som kunde göra vilken kvinna som helst vacker, gjorde mig fullkomligt lugn.

Monsieur Fath var mycket nöjd och mycket vänlig och önskade mig välkommen i september. Att det sedan trots allt inte blev något av kunde varken han eller jag rå för, det är en annan historia.”

En vän i nöden

Ja, det blev verkligen en helt annan historia. Bara några veckor senare blir Christina svårt sjuk. Efter en veckas sjukhusvistelse flygs hon hem med mamma Carin vid sin sida. Hela hösten får hon vård på Södersjukhuset. En allvarlig tarmåkomma med

åtföljande urinvägsbesvär förlänger sjukhusvistelsen ända in i december.

Christina är djupt olycklig men glad åt en tröstande vän, den tidigare brevvännen, som nästan dagligen besöker henne på sjukhuset. Besöken blir så många att vännen får avsked från sitt arbete som redaktör för uppslagsverket Svenska män och kvinnor. Men det gör ingenting, tycker den gode vännen som heter Dieter. Nästan på dagen ett år senare är de gifta, vigda av Ingmar Bergmans pappa Erik i en ceremoni på Carins älskade sommarställe Bialite i Huddingeskogarna.

Tillbaka i Paris

1949 är Christina tillbaka i Paris igen, nu som modeskrivande vikarie för Margot Nycop på Expressen. Och från 1952 lever den unga journalistfamiljen utomlands, först i Berlin och från 1962 i Paris. Dior och Fath är borta men deras namn lever och Christina får åter rapportera hem från de förnämsta modevisningarna – för svenska tidningar men också för Sveriges radio.

När Dieter blir UD-man 1963 drabbas hon av UD:s ”yrkesförbud”, diplomatfruar får inte vara journalister. Då satsar hon på konstnärsådran i stället.

Men det är också en annan historia. Fotnoter:

Göta Trägårdh (1904-1984) textil- och bildkonstnär. Grundande Anders Beckmans skola tillsammans med Beckman.

Georgij Fetco, (1923-2001) målare, konstpedagog och keramiker.

Anders Beckman (1907-1967), svensk reklamtecknare och målare. Grundade Anders Beckmans skola 1939 som ett kreativt alternativ till Konstfack.

Kerstin Thorvall (1925-2010) författare, illustratör och journalist.

Inga Lovén (1926-2016) konstnär och kulturskribent

Margot Nycop (1917-2007) journalist och fackboksförfattare.

Från hästryggen till klassrummet

En hälsning från Cornelia (Thorsvi, Robert, Jan – dotter till Fredrik och Gabrielle)

Jag är uppvuxen på en hästgård och hästar har alltid varit en stor del av mig. Jag fick min första häst när jag var fem år. Sedan har det bara fortsatt. Mocka, borsta, bära vatten, träna, tävla... Ja, det blev väldigt många timmar i stallet. Det var först efter min student som jag insåg att utbildning är en stor passion och drivkraft hos mig. Jag tog mig an ”problemhästar” och olika projekt och hjälpte barn med deras ponnyer.

I dag kan jag se stora likheter mellan hästlivet och läraryrket. Det tankesätt jag har haft i arbetet med hästar ser jag många fördelar med att även ha i läraryrket. Lyssna, känna av, ha tålamod och individanpassa. Känslan jag får när jag lyckas tillsammans med en häst är samma känsla som när jag ser en elev skina upp av att ha klarat något nytt.

Vägen till universitet

Det har aldrig varit självklart att det skulle bli läraryrket jag till slut skulle välja. Det jag kunde var ju hästar. Men någonstans kände jag att jag behövde något mer, något annat

och kanske att just läraryrket skulle passa mig. Jag hade inte mött skolvärlden efter att jag själv gick i skolan. Det var en rädsla jag hade. Nu skulle jag lägga fyra år av min tid och mina pengar på något jag faktiskt aldrig testat att utöva.

När jag väl sökte in till lärarutbildningen och bestämde mig för att studera på Linnéuniversitet i Växjö visste jag inte alls vad jag hade att förvänta mig. Jag var nervös men förväntansfull. Nu skulle jag tillbaka till skolan i en ny stad med nya människor.

Växjö som studentstad

Det var äntligen dags att köra ner till

Växjö som skulle bli mitt hem de fyra närmaste åren, 46 mil från min familj och mina vänner. En stad jag aldrig hade besökt tidigare men som verkade mysig med ett aktivt studentliv. Väldigt många studenter bor på campus och allt ligger väldigt centralt. Boenden, undervisningssalar, bibliotek, studentpubar

Cornelia på vinterpromenad på sjön Trummen. Foto: Linus Ohlsson

och affärer. Man kan enkelt ta sig med buss eller cykel in till centrala Växjö där det finns bra utbud av restauranger och butiker. Det går även att ta bussen till det populära shoppingcentret Grand Samarkand på en kvart.

Det är en fantastisk miljö runtom Växjö med många sjöar och parker. Området runt universitet är också väldigt fint. Precis vid Kronobergs slott som är på campus finns en populär promenadslinje runt sjön Trummen. Där gick jag och mina vänner många gånger i fantastiska solnedgångar.

Veckan innan studierna satte i gång

var ”Nollningsveckan”. En otroligt rolig vecka jag sent kommer glömma. Här fick alla nya lärarstudenter lära känna varandra i olika konstellationer innan skolstart. Det var en tid fylld av lekar, utmaningar, dans och skrott.

I mitt tilldelade lag var det blandat med lärarstudenter med olika inriktningar.

De flesta av mina lagkamrater var i samma situation som mig – ny stad och nya människor – vilket gjorde att vi snabbt blev nära och kände trygghet hos varandra. Det var skönt att inte känna sig ensam i denna bubbla. En av mina lagkamrater läste till idrottslärare och vi umgicks extra mycket. Efter två år blev vi ett par och bor tillsammans än i dag. Under hela studietiden gick jag på ett antal sittningar och event, vilket var väldigt kul. Jag rekommenderar alla nya studenter att passa på att delta i dessa aktiviteter!

Studietiden

Jag hamnade i en klass på ungefär 30 studenter. Vi alla gick lärarutbildningen med inriktningen Grundskollärare åk F-3. Eftersom vi hade fokus på låg-

stadiet fick vi grundläggande utbildning i ämnena matematik, svenska, engelska, SO, NO och teknik. Sedan fick vi en kortare utbildning i de estetiska ämnena (rörelse, musik, drama, bild). Mellan dessa ämneskurser hade vi UVK-kurser (Utbildningsvetenskapliga kärnan) och VFU-perioder (verksamhetsförlagd utbildning).

UVK-kurserna handlade om exempelvis ledarskap, skolväsendets historia och specialpedagogik. Dessa kurser kunde vi vanligtvis ha tillsammans med andra lärargrupper. Under VFU-perioderna fick vi komma ut i verksamheten och observera hur olika lärare arbetar.

Vi fick även testa att planera, leda och utvärdera lektioner med stöd av handledaren. Vi hade under dessa år totalt fyra VFU-perioder i tre olika klasser.

Sista året var det dags för uppsatsskrivande där jag och en av mina närmaste klasskamrater valde att skriva ihop. Vi fick välja om vi ville fokusera på matematik eller svenska. Vår inriktning blev elever med fallenhet för matematik, då vi båda hade mött elever i skolan som inte fick utmaningar som passade deras nivå.

På hösten skrev vi en systematisk litteraturstudie där vi granskade litteratur. På våren var det meningen att vi skulle göra en empirisk studie och intervju lärare i verksamheten. Eftersom pandemin precis hade fått spridning fick vi anpassa oss utifrån det. I stället skrev vi en läromedelsanalys där vi granskade innehållet i olika läromedel utifrån vissa kriterier.

Samarbetet mellan oss gick väldigt bra även fast det var många påfrestande månader av hårt arbete framför datorn. Vi blev väldigt stolta över resultatet och jag är så tacksam att det var just Ebba som jag fick skriva uppsatsen med. I skrivande stund är jag på väg ner

till Småland för att träffa henne, för i dag är hon en av mina närmaste vänner trots avståndet vi har mellan varandra.

Utmaningar och möjligheter

Det som var otroligt svårt i början var att hitta min egen studieteknik. Innan jag började studera fick jag tips av familj och vänner att jag måste föra anteckningar på föreläsningarna. När föreläsningarna väl satte i gång såg jag alla studenter sitta med sina datorer och anteckna i raketfart om det föreläsaren pratade om. Jag försökte förstås också att göra som alla andra och skrev ner så mycket jag bara hann. Jag märkte ganska fort att det inte var hållbart. Jag förstod inte vad de sa och jag förstod heller inte vad jag skrev.

En dag valde jag att inte anteckna alls. Föreläsarna brukar ändå lägga ut den PowerPoint som de använder, så man kan titta på den i efterhand. Här tog det en vändning för mig. I stället lyssnade jag noga på föreläsningarna, frågade när jag inte förstod och diskuterade med mina klasskamrater. Jag hade äntligen hittat en studieteknik som passade mig. Jag vill dela med mig av detta på grund av att vi alla lär olika. Det gäller

bara att man försöker hitta sin egen väg för att lättast ta till sig kunskap.

Jag kommer väl ihåg min första VFU-period. Under den första terminen hade jag fått en klar uppfattning om vad läraryrket innebär och hur extremt viktigt, glädjande och utmanande livet som lärare är. Jag skulle vara i en förskoleklass i en liten skola med två mentorer. Jag var fruktansvärt nervös över att för första gången komma ut i verkligheten. Nervös över att detta inte alls skulle vara något för mig och att jag skulle behöva avsluta studierna som jag nu var så uppslukad i. Jag medger att varje moment den första veckan var extremt påfrestande på grund av min nervositet, men kort därefter började det mesta falla sig naturligt. Otroligt fascinerande att det kunde lätta så fort och plötsligt kännas så självklart.

Livet efter studierna

I dag är jag lärare på en särskola i Fagersta och även kollega med min sambo. Jag har sex elever och trivs fantastiskt bra. Ingen dag är lik en annan och jag lär mig nya saker varje dag. Nu känns det som en självklarhet att just jag skulle bli en lärare och i framtiden hoppas jag på att kunna viderutbilda mig till speciallärare.

Jobbet hindrar inte heller mitt brinnande intresse för hästar, jag har en häst som jag lyckligtvis får åka till varje dag när arbetsdagen är slut.

Tack

Jag vill till sist rikta ett stort tack till släktföreningen för ert stöd i form av stipendier under dessa år. Tack vare era bidrag har jag haft större möjlighet att resa hem till min familj och mina vänner. Det har även hjälpt mig att ibland sätta guldkant på vardagen.

Hermeliner i Nepal – igen

Olof berättar om ännu en oförglömlig resa i Fredrik Noors regi

Oförglömligt och underbart! Ja, man kan rabbla massor av adjektiv om denna härliga resa som vi – några släktingar och en handfull andra – fick uppleva under två veckor. Och denna redogörelse är förstas en summering av alla intryck vi fick.

Vi kom från olika håll till Kathmandu den 20 oktober, där Fredrik och hans kompanjon Ram Silwal välkomnade oss vid flygplatsen. Samma dag avverkade vi besök vid templet Pashuputinath, ett av hinduernas heligaste platser och världsarvslistat. Vi vandrade genom området där man upprätthåller de uråldriga traditionerna och vi fick tex bevittna kremeringar vid strandkanten av floden. Påföljande dag stod visit till grannstaden Bhaktapur på agendan, även det klassat som världsarv, med dess spektakulära tempel, många gränder och torg.

Dag 3 bar det iväg västerut ut på landet, på slingriga vägar längs med lika dramatiska som vackra och branta bergssluttningar. En underhållande forspaddling på den mäktiga Trisulifloden väntade och slutade hos Ram och hans svenska flickvän Xenia vid flodens strand.

Vid foten av Annapurna

Färden fortsatte sen till i landets stad nr 2, Pokhara, vid foten av Annapurna-massivet. Där väntade fyra dagars härlig vandring i vackert böljande landskap vid Himalayas fot på runt 2 000 m höjd. Vi passerade små byar, fick möta lokalbefolkning, drack nepalesiskt te och bodde på olika lodger. Ett flertal gånger passerade vi smärre ”tullar” i form av barn som stod

i bredd och sjöng för oss och gärna emotsåg bidrag för detta. Att få uppleva en soluppgång en klar och vindstilla

över 8 000 meter, är personligen den kanske vackraste gryning jag någonsin upplevt – ren magi!

Med lätt ömmande vad- och lärmuskler – det är brant på många ställen – så for vi sen tillbaka till Pokhara. Nepal är inte bara berg. I södra delen av landet finns ett lågland med grönskande åkrar och tät tropisk djungel och dit for vi för nya äventyr. Chitwan Nationalpark är gigantisk: 932 kvadratkilometer och även det med på världsarvslistan. Där fick vi möta krokodiler, pytonormar, apor, mängder av fåglar med mera på en jeepsafari och kanotfärd i urholkade trädstammar. Besök vid elefantuppfödning ingick också.

Tidig morgon i Kathmandu

Efter detta flög vi tillbaka till Kathmandu för avslutande dagar med i huvudsak shopping och sevärdheter för de som ville. Sista morgonen steg vi upp tidigt för att för att ta del av hur staden vaknar till liv, där män och kvinnor öppnar upp sina små kyffan eller ta fram sina bylten och brer ut på gatan med det man har att sälja. Helt fascinerande och vid 7-tiden är det lika mycket liv och rörelse som det är vid lunchtid här hemma.

Sen väntade återfärden. Trötta men oerhört lyckliga kom vi sedan tillbaka följande till Sverige. Ett stort och varmt tack till Fredrik för detta arrangemang som tillsammans med Ram och även ett sherpa-team under en tid gjorde visiten till en fullträff.

Så proffsig, varmt och glatt – helt fantastiskt!

En bred utbildning i Lund

En hälsning från Eric (Gripenberg, Josef, Axel – son till Joachim och Mia)

Efter att ha tagit studenten, jobbat en tid i Stockholm och varit på resande fot i Asien, var jag redo och peppad inför att inledda mina studier på Lunds Universitet.

Boendesituationen i början av studietiden var lika tuff för mig som för alla andra nyblivna studenter i Lund. Man får kämpa, hålla utkik och hoppas på tur. Jag hade inte särskilt tur i början, men ändå tur i den bemärkelsen att jag hade en del forna Stockholmskompisar som redan bodde i Lund vars boende jag kunde nyttja. Med andra ord fick jag sova på diverse soffor, och när det var en ordentlig kris fick jag köra ut en snäll kompis som kunde bo hos sin flickvän fram till att jag hade fått tag på något eget.

Till slut fick jag tag i en liten men fin etta i centrala Lund strax bredvid Botaniska trädgården där jag bor än i dag med min flickvän. Alltså mitt i vimplat omgivet bland de högljudda och festliga nationerna.

En bred utbildning

Min kandidatutbildning hette Logistics Service Management och var via campus Helsingborg vilket innebar ett nästan dagligt pendlande från Lund, även om majoriteten av utbildningen sedan föll ut på distans.

Förenklat kan man beskriva utbildningen som väldigt bred med fokus på två separata ämnen, logistik och service management. Hälften av kurserna var inom logistik och supply chain management, bland annat om olika försörjningskedjor, transporter, varuflöden och hållbarhet. Den andra halvan, service management, kan beskrivas som en mer kundorienterad företagsekono-

misk utbildning där kurserna hade en stark betoning på att verksamheter bör sätta ”kunden i centrum”.

Typiskt sett har kurserna mycket kurslitteratur vilket innebar en del läsande, även om statistik och matte förekom också. Oftast hade vi också ett par grupparbeten innan kurserna avsluta-

des med en sluttenta. Mitt favoritställe att spendera dagarna på inför tentaplugg var utan tvekan Universitetsbiblioteket i Lund. En pampig byggnad på utsidan men betydligt enklare, och ofta ganska glest med folk, på insidan.

Expert på snabbkassor

En bred kandidatutbildning gav mig i våras möjligheten att skriva examensuppsats inom en mängd olika ämnen. Många valmöjligheter kan ses som positivt men det kan också vara svårt att navigera bland alla val. Hursomhelst

bestämde jag mig för att skriva mitt examensarbete om snabbkassor i matbutiker.

Jag förundras av ny teknologi och kände inledningsvis att det fanns en del frågetecken kring just snabbkassor. Jag ser och hör ofta irritation kring dem, och utvecklingen känns väl inte lika självklar som när till exempel bankautomaterna introducerades för flera decennier sedan?

Jag hittade en kunskapslucka i att skriva från ett företagsperspektiv, då tidigare studier oftast utgått från kundernas perspektiv. Vi vet till exempel mer om vilka typer av kunder som tenderar att använda snabbkassor och varför de gör det än varför butiker hastigt väljer att installera snabbkassor som komplement till de traditionella kassorna.

Att skriva om snabbkassor var såklart inte alls vad jag trodde jag skulle välja tre år tidigare. I skrivande stund däremot, ett halvår senare, känns några av mina slutsatser både intressanta och givande. Ingen butikschef, efter nio intervjuer från olika ICA-butiker i landet, uppgav till exempel personalned-

skärningar som orsak till att installera snabbkassor. Så nästa gång ni väljer att använda en snabbkassa kan ni därför känna er moraliskt trygga med att kassapersonalen kommer fortsätta att ha arbete i butiken!

En lama i present

Efter kandidatexamen öppnas dörarna upp till en bred arbetsmarknad, man blir en mångsysslare och lite bra på mycket. Av denna anledning sökte jag mig vidare till masterstudier på ekonomihögskolan i Lund.

Det ettåriga masterprogrammet heter International Strategic Management, började i augusti och slutar i juni 2023. Med strategi i fokus lär jag mig hur man analyserar, formulerar och implementerar strategier till företag. Det som driver nya strategier är oftast hållbarhet, innovation, teknologi och inte minst ny intensiv konkurrens. Det allra roligaste med utbildningen hittills, vilket skiljer sig från kandidaten, är att man pushas till att tänka kreativt. Naturligtvis finns det på förhand inga givna vägar till en långsiktig och framgångsrik strategi, därför uppmanar lärarna oss ofta att vara kreativa när vi ska lösa verkliga företagsproblem. På så sätt upplever jag även mastern som mer praktisk i jämförelse med kandidaten. Om kandidaten i högre utsträckning handlar om att ta till sig teorier och förstå dem, fokuserar man i mastern mer om att selektera och tillämpa idéerna på rätt scenarier.

Om det roligaste med mastern är den kreativa delen, är den internationella delen den mest värdefulla. Engelska som språk har aldrig varit min starkaste sida och dessutom är det otroligt givande att ta del av andras kulturer och perspektiv. Vi är en mellanstor klass med cirka 50 studenter från alla möjliga delar av världen. På vår första sittning med klassen fick jag en fin liten lama att fästa på nyckelknippan i bordsherrepresent av en peruansk tjej från klassen. I gengäld gav jag henne en påse saltlakrits...

Livet (och en pandemi) i Lund

När jag flyttade till Lund hade jag höga förväntningar på det sociala livet utanför studierna. Nya människor, fina parter, fester, nationsliv, sittningar, baler

Eriks favoritstudieplats: Universitetsbiblioteket i Lund

och inte minst Valborg. Tiden i början var intensiv, aktiv, väldigt rolig och överträffade verkligen mina förväntningar. Ett halvår senare kom pandemin. Skolan, som naturligtvis hade svårigheter med en plötslig digital omställning, hanterade inledningsvis pandemin med hackiga Zoom-föreläsningar och digitala tentor som antingen blev lite för enkla eller lite för svåra. Det sociala livet, som var en av anledningarna till att jag valde Lund, uteblev helt med inställda evenemang.

I Lund kan man gå eller cykla nästan överallt så staden kan på så sätt beskrivas som en bubbla, även om man så klart lätt också kan ta sig till både Malmö och Köpenhamn. Under pandemin kände man sig plötsligt lite instängd i bubblan som normalt sett är överfylld av sociala upplevelser. Jag och ett par kompisar gick därför ihop och skaffade en 20 år gammal och ganska rostig men fullt fungerande Volvo. En bil gav en annan frihet när den andra friheten begränsades. Vi kunde till exempel åka till landställen på helgerna eller åka till skånska sjöar och havet för att bada of-tare.

I våras fick jag däremot uppleva Lundakarnevalen, i år officiellt döpt till Katastrofalkarnevalen, som hålls var fjärde år. Karnevalen är en gammal tradition, massvis av människor strömmar in och hela staden förvandlas till en enda folkfest. Personligen upplevde jag den som ganska osvensk, på ett bra sätt.

Tack!

Avslutningsvis vill jag passa på att säga stort tack för de stipendium jag tilldelats under min studietid. Tiden som student i Lund blev något helt annat än vad jag kunnat föreställa mig för drygt tre år sedan. Men trots det har jag lärt känna massor av nya människor och lärt mig mycket. I våras kommer jag troligtvis skriva min allra sista uppsats på universitetet. Även om valmöjligheterna är nästan lika stora nu har jag i alla fall bestämt mig för att inte skriva om snabbkassor igen. Vad jag ska göra efter min utbildning återstår att se. Typ av bransch spelar inte så stor roll, oavsett företag har jag ganska lätt för att intressera mig både för nya och olika saker.

Media studies in Amsterdam

En hälsning från Maïka Hermelin Leroy (Åsby, Sven, Nenne, Joakim – dotter till Louise och Jacques)

Hej! My name is Maïka Hermelin Leroy and in September 2022 I graduated from the University of Amsterdam with a Bachelor of Arts in Media and Information.

I began my university education in 2018, but not in Media. I started off by studying Communication Science at the University of Amsterdam for a year. Although I enjoyed Communication Science, it wasn't the best fit for me. However, during that year I took a class called Media Landscape that sparked my interest. I then decided that I would rather pursue the rest of my education in that field, and in 2019 I switched to studying Media and Information. The University of Amsterdam has ranked 1st in the world for Media Studies in the QS World University Ranking every year since 2018 and felt like the best choice.

The study of Media and Information is the exploration of digital cultures and information that is present all around us. More specifically you learn the skills necessary to understand and engage with big data, digital archiving, journalism, online surveillance and the overall datafication of our lives. In my first year of Media studies, I learnt concepts from algorithms to social media to filmography. In the second year I chose to specialise in New Media and Digital Cultures. The New Media and Digital Culture track is dedicated to the study of the impact of digital media on our culture and society. Digital media is all around us, it's how we are able to constantly stay connected, by being able to retrieve, create and transmit data yourself all the time without even knowing it.

Throughout my studies, I de-

veloped a strong interest in understanding how platforms, devices, and organisations use institutional and political

Maïka and her diploma, picture taken by a canal in Amsterdam

frameworks to shape our culture, diving further into examining the relationship between culture and technology. This led me to write my thesis on the politics of algorithms, the title of my thesis was Mapping the Algorithmic Racial Bias Intertwined in the US Health Systems: Problems and Solutions.

In the last semester of my programme, I chose to do a 6 month internship at TomTom in employer branding. As an employer brand intern, I worked on their social media engagement, increasing brand awareness on different platforms, and organising recruitment events. This opportunity gave me an insight into the corporate world and allowed me to apply the knowledge I gained while studying in real situations.

Just like everyone else who was a student in the last two years, the Covid pandemic altered our education experience. Now that life is returning to 'normal' it is hard to realise that most of my student experience was lost. Although I do feel as though I missed out on a lot due to Covid, I am grateful that I had a year and half before the pandemic where I was able to experience normal student life, make friends, and discover the city.

Over the last four years I have fallen in love with Amsterdam. It is such a beautiful city with a mix of diverse people and cultures. I have built a life here and consider it my home. I'm aiming to stay in Amsterdam and work here for a while, and in a year or so I want to take time to travel.

Thank you Hermelinska Släktföreningen for supporting me through my university experience!

Föreningens ekonomi

Olof Hermelin redogör för fondernas utveckling och utdelade stipendier

Siffror i tusental kronor	Sep 2022	2021	2020	2019	2018
Släktföreningen	8 803	10 858	9 292	8 733	8 050
Victor Hermelins minne	12 814	15 185	13 047	12 294	11 374
Ebba Sophia Ribbings minnesfond	3 403	4 012	3 424	3 192	2 878
Lena Robertsdotters fond	5 116	6 037	5 122	4 795	4 311
Totalt	30 136	36 092	30 855	29 014	26 613
Värdeförändring för perioden	-16,5%	16,9%	6,4%	9,0%	-3,1%

Portföljens fördelning

Förmögenhetens fördelning bland värdepapper per den 30 september 2022 framgår av diagrammet intill.

Fondernas utveckling

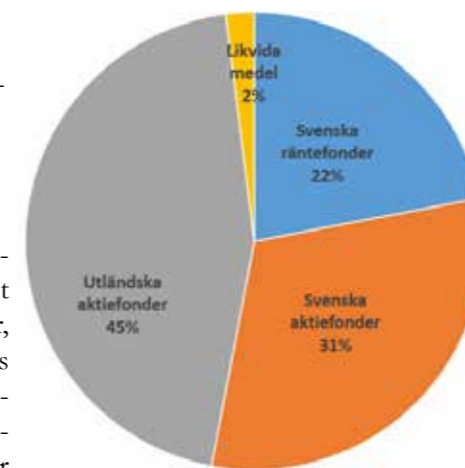
Utvecklingen på finansmarknaden under 2022 har som bekant varit mycket svag till följd av inflation, höjda räntor, kriget i Ukraina mm. För föreningens fonder har värdenedgången som framgår ovan totalt varit netto -16,5%, vilket även påverkats av kostnader för släkttötet som uppgick till ca 360 tkr. Justerat för detta och andra kostnader, stipendier mm i fonderna var den totala utvecklingen brutto -13,4%. Öhmans har under året dragit ner andelen aktiefonder något och lagt till räntefonder. Samtidigt har andelen svenska aktiefonder minskat relativt sett till förmån utländska dito. Deras bedömning om utvecklingen framgent är att det finns klar risk att aktiemarknaden fortsätter ner en bit, då man inte sett de fulla effekterna av inflationen än.

Stipendier

Är du 18-28 år och bedriver akademiska studier? Fyll i formuläret på hemsidan och sök stipendium! Sista ansökningsdag för vårterminen är 28 februari och för höstterminen 30 september. Denna termin sökte och fick elva släktingar 8 000 kronor vardera:

Alexandra, dotter till Gabrielle och John Morehead, Dublin University (Österby, Max, BeO, Max, Gabrielle)

David, son till Christian och Fredrika, Lunds Universitet (Thorsvi, Adolf, Thor, Christian)

Eric, son till Joachim och Mia Göthe, Lunds Universitet (**Gripenberg, Josef, Axel**)

Filippa Henderson, dotter till Ebba och Angus Henderson, University of Arkansas (Thorsvi, Robert, Sten, Dag)

Jacob, son till Fredrike och Kristof Tamas, Uppsala Universitet (Åsby, Sven, David, Johan, Fredrike)

Kevin, son till Madelen och Stefan, KTH (Thorsvi, Thorsten, Sven, Lenart, Ulf)

Mikael, son till Jan och Maria, KTH (**Thorsvi, Adolf, Adolf**)

Märta, dotter till Hanna och Claes Jessing, Linköpings Universitet (Åsby, Sven, Nenne, Niklas, Hanna)

Rickard Hermelin Engberg, son till Brita, Göteborgs Universitet (Thorsvi, Thorsten, Sven, Thorsten)

Simon, son till Otto och Pia, Lunds Universitet (Thorsvi, Robert, Jan, Otto)

Therese, dotter till Christian och Maria, Lunds universitet (**Thorsvi, Ernst, Olof**)

Om Hermelinska Nätverket

Hermelinska Nätverket ges ut av Hermelinska släktföreningen. Tidningen kommer ut två gånger per år och skickas till alla aktiva medlemmar i Sverige och utomlands.

Redaktör

Jenny Hermelin (se kontaktinfo nedan)

Tryck

Alatryck, Vadstena

Omslagsbild

En magisk vy från Nepal

Släktföreningens styrelse

Johan Hermelin, ordförande
johan@hermelin.com,
070-699 14 10

Hanna Jessing, ledamot
hanna@jessing.nu,
070-968 15 55

Fredrik I:son Hermelin, ledamot
fredrik@hermelin.st,
0709-29 32 61

Olof Hermelin, ledamot
olof.hermelin@outlook.com,
070-789 81 77

Jenny Hermelin, ledamot och redaktör för Nätverket
jenny@hermelin.com,
070-380 15 55

Cornelia Hermelin, ledamot
cornelia.hermelin@gmail.com,
076-184 19 80

Ulf Hermelin, ledamot
ulfhermelin@hotmail.com
070-926 71 79

Kontakt- och kontouppgifter

Adress: Nytorpsvägen 30,
191 35 Sollentuna
IBAN:SE195000000058111001746
Bankgiro: 5273-3789
Organisationsnummer:
802001-4265

#48 | Dec 2022

Hermelinska nätverket

Svanenmärkt trycksak, 3041 0964

Stipendiater i massor

Hälsningar från Alexia, Cornelia, Eric och Maïka

sid 4-5, 8-9, 12-14

Hermeliner i Nepal – igen

Olof berättar om en spännande resa till världens topp

sid 10-11

”Gå snyggt och se inte rädd ut”

Om journalistpionjären Carin Winters liv i Berlin

sid 6-7